

Til nr. 37

Så længe der verserer en sag om anbringelse efter lovens § 42 for børn og unge-udvalget, kan Den Sociale Ankestyrelse ikke behandle en klage over børn og unge-udvalgets afgørelse om godkendelse af en foreløbig afgørelse, jf. lovens § 45, stk. 3. Det tilsvarende foreslås at skulle gælde for så vidt angår anbringelser efter § 42 b.

Til nr. 38

Med forslaget præciseres, at reglerne om advokatbistand, aktindsigt og adgang til at udtale sig over for børn og unge-udvalget finder tilsvarende anvendelse under behandling af en sag i Ankestyrelsen efter § 47, stk. 3.

Til nr. 39

Med forslaget tydeliggøres, at en klager også kan kræve en afgørelse, der er truffet af Den Sociale Ankestyrelse efter § 47, stk. 3, forelagt for landsretten.

Til nr. 40

Det foreslås, at udgifter til tilbud efter forslaget § 40 a og § 62 a til unge mellem 18 og 22 år, afholdes med hver 50 pct. af kommunen og amtskommunen, således at udgiftsfordelingen svarer til udgiftsfordelingen vedrørende de foranstaltninger efter børnereglerne, der efter de gældende regler kan forlænges til det 20. år.

Til nr. 41

Det foreslås, at udgifter til fast kontaktperson til hele familien, jf. § 40, stk. 2, nr. 7, godtgørelse, jf. § 40, stk. 2, nr. 12, støtteperson til anbragte børns forældre, jf. § 40 a, udgifter til tilbud efter § 62 a og tilbud efter forslaget § 40 a og § 62 a til unge udlændinge mellem 18 og 21 år, afholdes af staten efter de samme regler som finder anvendelse for foranstaltninger efter børnereglerne.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen i retssikkerhedslovens § 21 udvides, således at socialministeren får udvidet sin bemyndigelse efter forretningsordenen for børn og unge-udvalget til at kunne dispensere fra antallet af stedfortrædere for hvert medlem af børn og unge-udvalget efter retssikkerhedslovens § 19, stk. 2.

Efter de gældende regler vælges og udpeges tillige for hvert medlem af børn og unge-udvalget en stedfor-

træder, der indkaldes til møde, når medlemmet er forhindret i at deltage.

Der har især i Københavns Kommune været væsentlige problemer med at få møder berammet, hvor børn og unge-udvalget er beslutningsdygtigt. Børn og unge-udvalget har op mod 100 møder om året.

Da det er meget afgørende, at der er kontinuitet, koordinering og oparbejdet erfaring hos medlemmerne og stedfortræderne i børn og unge-udvalget, vil det ikke være hensigtsmæssigt generelt at lempe mulighederne for at udpege flere stedfortrædere for medlemmerne i udvalget.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen skal anvendes til at kunne dispensere fra retssikkerhedslovens § 19, stk. 2, således at der kan udpeges to eller flere stedfortrædere for et medlem af børn og unge-udvalget. Dispensationsmuligheden foreslås anvendt i et meget begrænset antal tilfælde, fx alene for enkelte af de største kommuner, hvor antallet af møder i børn og unge-udvalget har et sådan omfang, at det er forbundet med store vanskeligheder at beramme møder, og hvor medlemmerne og stedfortræderne fortsat kan have en vis oparbejdet erfaring, uanset at antallet af stedfortrædere øges.

Til § 3

Det foreslås at loven træder i kraft den 1. januar 2001, dog således at reglen i retssikkerhedsloven om udvidelse af ministerens bemyndigelse til i forretningsordenen for børn og unge-udvalget at kunne dispensere fra kravet i retssikkerhedslovens § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Herved gives der mulighed for på et tidligere tidspunkt at lette arbejdet med at beramme møder i enkelte børn og unge-udvalg.

Sager, der ikke er endeligt afgjort inden den 1. januar 2001, behandles efter de gældende regler. Dette indebærer, at sager, hvor kommunen, børn og unge-udvalget, Den Sociale Ankestyrelse eller landsretten har truffet afgørelse, og hvor der indgives klage eller anke indenfor de fastsatte frister, jf. de enkelte bestemmelser, inden d. 1. januar 2001, skal behandles efter de gældende regler i serviceloven. At en afgørelse, truffet inden d. 1. januar 2001, skal genbehandles efter servicelovens § 43 efter 1 eller 2 år, indebærer derimod ikke, at sagen skal behandles efter de gældende regler. For sådanne sager finder de nye regler anvendelse.